

מקור חיים סעיף ו' | עוד נראה לי דדוקא ניד] באותה העיר, ששמע באפי תלתא, מתר לגלות משום דחברך חברא וכו', אבל לא בעיר אחרת, אף דשירות מצויות מזו לזו, ועין בבאר מים חיים.

באר מים חיים | [יד] באותה העיר. דאי לאו הכי קשה מאוד כל הדין דאפי תלתא לפי מה ששמע לכאורה מבבא בתרא (ל"ט ע"א) שמשווה הגמרא לשון הרע ומחאה כי הדדי עי"ש, ולפי מה שכתב הרמב"ם דלשון הרע נקרא כל דבר שאם ישמע בין אנשים יגרום לו היזק בגופו או בממונו או להצר לו ואם כן למשל אם אומר על אחד שהוא איננו בעל מלאכה כלל שהוא מקלקל בגדים ואינו יודע דבר זה לאמתו (דאם הוא יודע בעצמו שהוא כן ומכוין לסלק בזה היזק מאחר שרוצה ליתן לו בגד לתפור יתבאר אי"ה לקמן בחלק ב' בכלל ט') הוא לשון הרע גמורה דמאמר כזה אם יתפרסם יוכל לסבב לו היזק גדול, והנה אם כן אם יאמר עליו אחד דבר זה בפני שלשה אנשים במדינה זו או בעיר זו שאין דר בה אותו בעל מלאכה יהיה מותר אחר כך לאחד מהשלשה לומר זה בעירו מטעם דחברך חברא אית ליה ושיירות מצויות מזו לזו ובודאי לבסוף יתגלה לעין הכל כמו במחאה אין סברא כלל לומר כן. ומה ששמע בגמרא דדמי למחאה היינו בדבר שהוא אוושא מילתא כמו התם שאוכל שדה חבירו בגזלנותא שהוא דבר, הרגיל להיות מתפרסם והולך מדי שעה בשעה, כן הוא ענין לשון הרע גם כן כגון אם נשמע על אחד שבא על אשת איש וכדומה מהעונות הגדולות, וכחאי גוונא בעניני רכילות בדבר שהוא מרעיש את אזני הבריות, בזה אפשר לומר דשייך דינא דאפי תלתא אפילו מעיר לעיר כמו במחאה, מה שאין כן בדברים הקטנים דאין דרכן להשמע כל כך בודאי אין נשמע מעיר לעיר, ואפשר יותר דאפילו באותה העיר אם העיר גדולה לא שייך האי דינא דאפי תלתא כן נראה לי.